

PESCA

El port de la Ràpita perd gairebé la meitat de les barques d'arrossegament en els últims vint anys

Terres de l'Ebre Andreu Prunera

Fa vint anys, a la Confraria de Pescadors Verge del Carme, de la Ràpita, hi havia 62 embarcacions. Ara en queden 36. Des de la confraria apunten a les restriccions de les jornades de pesca per part de les institucions europees. Des de la Confraria advertixen, en declaracions a Canal TE, que el sector està en perill i també alerten que la davallada d'activitat acabarà fent més difícil el consum de peix fresc de proximitat i també han assegurat que hi haurà un augment general dels preus.

El sector de la pesca d'arrossegament ha anat patint una forta davallada any rere any durant els últims dècades. Si als anys vuitanta, a la Confraria de Pescadors Verge del Carme hi havia inscrites més d'un centenar de barques d'arrossegament, ara només en queden 36. Un dels motius principals ha estat la reducció de les jornades de pesca que preveu la normativa europea. Enguany s'ha aprovat que la veda siga de cinquanta dies hàbils, segons preveu el pla plurianual per a la pesca demersal a la

Mediterrània occidental.

La davallada dels dies de producció comporta, a la vegada, menys rendibilitat, i això acaba comportant que hi haja menys embarcacions en actiu i menys treballadors. El secretari de la Confraria de Pescadors Verge del Carme de la Ràpita, Joan Balagué, ha assenyalat, en declaracions a Canal TE,

que la reducció dels dies de pesca és el principal motiu de la davallada que viu el sector. **“La reducció prevista al pla multianual del Mediterrani fa que es redueixen els dies de pesca, i tenim la sensació que la flota d'arrossegament està en una pressió constant. Les opinions de les institucions europees cada cop són**

més contràries a la flota d'arrossegament, i també fa la sensació que l'arrossegament és un sector que fa nosa al govern de l'Estat”, ha assegurat Balagué.

La pesca d'arrossegament porta anys en el punt de mira de les institucions europees i també dels lobbies ambientalistes. És un art de pesca poc selectiu i que malmet el fons marí, on es claven les planxes metàl·liques, que després s'arrossegueu i mouen la xarxa de captura. És l'art més rendible econòmicament per a la majoria de les llotges catalanes. Des d'Europa, però, alerten del seu efecte ambiental i reduïxen els dies de pesca, a la vegada que apliquen normatives cada cop més restrictives amb el sector. En els últims anys, s'ha eixamplat el forat de les xarxes, s'han augmentat els períodes de veda i també s'han protegit determinades zones, on està prohibida la pesca d'arrossegament. Des del sector, asseguren, però, que les mesures no són equilibrades i que podran suposar, eh els propers anys, la mort del sector a un bon nombre dels ports catalans.

El sector pesquer acusa també les

institucions europees de voler focalitzar en la flota d'arrossegament tota la responsabilitat del mal estat del fons marí, i també han demanat mesures equilibrades per a protegir el sector. Retreuen que les institucions volen refer l'ecosistema de forma immediata i defensen la compaginació de mesures proteccionistes amb l'activitat del sector de forma competitiva.

EL PRODUCTE DE PROXIMITAT EN PERILL Un altre dels advertiments que fan des de la confraria rapitenca és que la reducció en la flota d'arrossegament tindrà efectes també a les peixateries. Els preus seran més elevats i cada cop hi haurà menys peix fresc de proximitat i a un preu més elevat. **“El preu sempre va en funció de l'oferta i la demanda. Si baixa l'oferta del producte de proximitat, augmentarà el preu, però també hi haurà un producte substitutiu: com és el cas de la pesca de l'Atlàntic o el Pacífic, amb un producte de qualitat inferior però amb un preu menor”** i que desplaça al producte de proximitat, **“de milla zero”**, assegura Balagué. ■